

Publicerad 2010-10-26 04:10 av Carola Zettergren

Lola och den Osynliga skräcken / Aspergers syndrom

Ibland vill Lola dö, knyta ihop sig och vaggas bort från livet, för det blir för mycket. Det är när hon har så mycket kramp och trötthet i kroppen att allt värker i strupen och pannbenet vill implodera. Så är det, särskilt om det varit rörigt, en massa folk, mycket oväsen och om det funnits sådana där stunder när hon fått för sig att hon trängts in mot någon vägg i något hörn eller så. Sådant här kan nu få en stackars Lolamänniska att känna sig lite smått personlighetsklugen, så tänker Lola för hon älskar ju folk, verkligen älskar alltså och det är så roligt att prata och diskutera är väl bara så befriande, att vända på sakerna ihop liksom, det är så mycket lycka i det!

Men det är den där Osynliga skräcken inuti, den tål just ingenting, så fort Lola har roligt så bråkar den, den galopperar som en galen ångestfurie genom hela magen och den stampar och trampar på varenda nerv i hela ryggraden och inte en enda impuls tar sig dit den ska, skit också. Hepp, så var tunghäftan där och efter en stund försöker hon i alla fall, men då kommer stammandet och då spänner hon sig och försöker verkligen, verkligen en liten stund till, går det att hävda sig mot den Osynliga skräcken därinne. Sedan går det bara inte längre. Vad Lola förstår så är den jäkeln allergisk mot allt hon tycker om.

Det gäller att försöka vara i form jämt för att stå ut med den där allergiska galningen, för man behöver människor, det gör alla, man behöver vänner och man behöver arbeta ihop med människor och handla av dom och man behöver så mycket kärlek av dom här i livet, eller hur? Kärlek, hjälp tänker hon. Kära någon, Lola kanske till och med vill gifta sig med någon, någon gång. Det kan ju bli ganska så krångligt. Var ska hon gömma den Osynliga skräcken då? Hm, nu vet Lola, tror hon minsann.

- Jag tar och döper om honom så att min blivande älsklingsman kan förstå vad det hela handlar om, han får [heta : Aspergers syndrom.](#)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carola Zettergren med Poeter.se id #21044 innehar upphovsrätten